

Rok 1907.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXV. — Wydana i rozesłana dnia 10. sierpnia 1907.

Treść: (№ 190 i 191.) 190. Rozporządzenie, dotyczące egzaminu zawodowego dla służby statystycznej w Ministerstwie handlu. — 191. Obwieszczenie, zawierające zniesienie różnicy pomiędzy urzędami podatkowymi głównymi a urzędami podatkowymi, następnie zmianę tytułów funkcyonariuszów podatkowych.

190.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1907, dotyczące egzaminu zawodowego dla służby statystycznej w Ministerstwie handlu.

Artykuł I.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 19. września 1906 zaprowadza się dla kandydatów, ubiegających się o stałą posadę na etacie urzędników statystycznych Ministerstwa handlu, egzamin zawodowy, co do którego obowiązywać mają następujące postanowienia:

§ 1.

Stałą posadę na etacie urzędników statystycznych Ministerstwa handlu począwszy od XI. stopnia rangi w góre można z reguły tylko takim kandydatom nadawać, którzy złożyli egzamin zawodowy z eo najmniej dostatecznym postępem.

W przypadkach godnych uwzględnienia może Minister handlu uwołnić wyjątkowo poszczególnych kandydatów od składania tego egzaminu.

§ 2.

Do służby statystycznej w Ministerstwie handlu tutdzież do egzaminu mogą być dopuszczeni tylko

tacy kandydaci, którzy złożyli egzamin dojrzałości w gimnazjum lub szkole realnej, względnie ukończyli studia w akademii handlowej, której absolwentom przysługa prawa jednoroczej służby ochotniczej.

Pozatem winni kandydaci przed dopuszczeniem ich do egzaminu zawodowego wykazać się co najmniej jednoroczną zadowalającą służbą w urzędzie statystycznym Ministerstwa handlu. Służba ta odbywać się ma w ten sposób, że przez pół roku przynajmniej pełni się ją w urzędzie statystyki pracy, dalsze zaś pół roku w urzędzie statystyki handlowej lub też statystyki wzajemnego obrotu.

O ile inne osoby także przed odbyciem tej jednoroczej służby wyjątkowo dopuścić można do egzaminu zawodowego, o tem rozstrzyga w każdym poszczególnym przypadku Minister handlu.

§ 3.

Kandydaci wspomniani w artykule I, którzy pomimo trzyletniego zajęcia w służbie statystycznej Ministerstwa handlu, egzaminu zawodowego ze skutkiem nie złożyli, mogą być ze służby wydaleni.

§ 4.

Pytania stawiane przy egzaminie mają obejmować znajomość następujących zakresów wiedzy i przepisów z szczególniejszym uwzględnieniem praktycznego ich zastosowania:

I. Pojęcie i teorya statystyki jakoteż zarysy organizacji służby statystycznej;

II. przepisy odnoszące się do zadań urzędowych i organizacji urzędu dla statystyki pracy tużdzież stałej Rady przybocznej dla pracy, następnie zarysy ustawowych i innych postanowień tyczących się umowy o pracę, ochrony robotników,ubezpieczenia tychże, zapośredniczenia pracy i organizacji robotników;

III. postanowienia ustawowe i inne przepisy odnoszące się do statystyki handlu z zagranicą i wzajemnego obrotu wraz z najważniejszymi, pod względem stosowania tej statystyki w rachubę wchodząymi przepisami dotyczącymi cla, a przedwszystkiem z przepisami ustawy zawierającej taryfę celną i przepisami systematyki autonomicznej taryfy celnej;

IV. zarysy prawa politycznego Monarchii austriacko-węgierskiej, następnie przepisy dotyczące się służby państowej, jakoteż najważniejsze postanowienia odnoszące się do organizacji poszczególnych Ministerstw, zakresu działania tychże i najważniejszych władz niższych, podziału preliminarza państwowego tużdzież postanowień odnoszących się do budżetowych kredytów.

§ 5.

Kandydatów, którzy uczeszczałi na kurs celu i co najmniej niższy egzamin celny ze skutkiem złożyli, można uwolnić od przewidzianego w § 4., l. III, egzaminu z przepisów odnoszących się do cla.

§ 6.

Egzamin, który jest tylko ustnym, odbywa się ma każdym razem w Ministerstwie handlu.

§ 7.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i czterech komisarzy egzaminacyjnych, do tej funkcji przez Ministra handlu powołanych. Jednego członka komisji egzaminacyjnej wyznaczać się będzie z reguły z pomiędzy urzędników statystycznych Ministerstwa handlu.

§ 8.

O dopuszczeniu do egzaminu rozstrzyga Ministerstwo handlu.

Prośbę o dopuszczenie wnosić należy drogą pisemną i zarazem wykazać przepisane w § 2. warunki.

§ 9.

Przewodniczący ma prawo brać udział w akcie egzaminacyjnym i stawiać pytania ze wszystkich przedmiotów programu egzaminacyjnego; każdy komisarz egzaminacyjny ograniczyć się ma tylko do przydzielonego mu przedmiotu.

Pytania zadawane obejmować mają dostateczną ilość przedmiotów programu egzaminacyjnego, by umożliwić dokładne osądzenie wiadomości kandydata. Nacisk przytem kłaść należy nie tak na same rzeczy pamięciowe, jak raczej na należyte zrozumienie materyalu egzaminacyjnego.

Przewodniczący winien baczyć, by przy stawianiu pytań nie przekraczano granic oznaczonych w tem rozporządzeniu.

§ 10.

Po skończonym egzaminie przystąpi się do orzeczenia o jego wyniku. Przy uchwale, czy kandydata należy aprobować lub też nie, komisja egzaminacyjna powodować się będzie względami na wynik ogólny.

Uchwała zapada bezwzględna większością. Członkowie komisji egzaminacyjnej oddają głosy swoje podług rangi w ten sposób, że najpierw głosuje członek rangą najmłodszy a przewodniczący na samym końcu.

Nad tem, czy kandydat ma otrzymać notę „z odznaczeniem” głosować można tylko wtedy, jeżeli kandydat aprobowany został jednogłośnie.

Wynik głosowania oznajmuje się kandydatowi natychmiast.

§ 11.

Z przebiegu i wyniku egzaminu należy prowadzić protokół, który podpisać mają tak wszyscy członkowie komisji jak i przybrany sekretarz.

§ 12.

Przeciw orzeczeniu komisji egzaminacyjnej środek prawnego jest niedopuszczalny.

§ 13.

Na żądanie kandydata należy mu wydać świadectwo z egzaminu, w którym zaznaczy się, czy egzamin złożył „z odznaczeniem”, „dobrze” lub „dostatecznie”.

§ 14.

Gdyby kandydat nie złożył egzaminu, komisja rozstrzyga, po upływie jakiego czasu wolno mu będzie ten egzamin powtórzyć.

Reprobuje się co najmniej na trzy miesiące a co najwyżej na pół roku.

Egzamin powtórzyć można tylko raz.

§ 15.

W pierwszym roku po obwieszczeniu tego rozporządzenia od składania tego egzaminu uwolnieni są ci aspiranci, którzy egzamin z rachunkowości państwownej złożyli, zanim rozporządzenie to nabralo mocy obowiązującej.

Artykuł II.

Postanowienia tego rozporządzenia wchodzą natychmiast w życie.

Fort wlr.

191.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. sierpnia 1907,
zawierające zniesienie różnicy pomiędzy urzędami podatkowymi głównymi a urzędami podatkowymi, następnie zmianę tytułów funkcyonariuszów urzędów podatkowych.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 20. lipca 1907 znosi się odróżnianie na urzędy podatkowe główne i urzędy podatkowe.

Wszystkie c. k. urzędy podatkowe główne i urzędy podatkowe mają zatem na przyszłość jednolicie nosić nazwę „c. k. Urząd podatkowy i sądowo-depozytowy“.

Posady urzędników wyższych VIII. i IX. stopnia rangi nie będą już nadal związane z urzędami podatkowymi pewnych miejscowości.

Tytuły funkcyonariuszów urzędowo-podatkowych zmienia się w sposób następujący:

Tytuł dotychczasowy	Stopień rangi	Nowy tytuł
Praktykant urzędu podatkowego	V.	Praktykant podatkowy
Adjunkt urzędu podatkowego	XI.	Asystent podatkowy
Kontrolor urzędu podatkowego Oficer urzędu podatkowego	X.	Oficer podatkowy
Poborca podatkowy Kontrolor głównego urzędu podatkowego	IX.	Zarządcą podatkowy
Poborca głównego urzędu podatkowego	VIII.	Starszy zarządcą podatkowy

Obaj starsi urzędnicy urzędu podatkowego mają się jako tacy w stosunku służbowym posługiwać — oprócz tytułu podług stopnia rangi osobiste im przysługującego — także jeszcze tytułem odpowiadającym urzędowemu ich stanowisku „naczelnik urzędu“, względnie „kontrolor“.

Korytowski wlr.

